

Наш №/Our ref: 2810 /oa
Дата/Date: 28 » 10 2016

Редакції інтернет-видання «368.media»
<https://368.media>

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ З ІНОЗЕМНИМИ ІНВЕСТИЦІЯМИ «ТРАНСІНВЕСТСЕРВІС» (далі – «ТОВ «ТІС») відповідно до ст.23, ст.91, ст.94 та ст.299 Цивільного кодексу України, з урахуванням відповідних роз'яснень Верховного Суду України та Вищого господарського суду України, а також враховуючи викладення на Вашому сайті статті («СБУ РАССЛЕДУЕТ АФЕРУ МИНИНФРАСТРУКТУРЫ И «ТИС» В ПОРТУ ЮЖНЫЙ») розміщеної за веб-посиланням - https://368.media/2016/10/28/sbu-rassleduet-afery-mininfrastruktury-i-tis-v-portu-yuzhnyi/?utm_source=Viber&utm_medium=Chat&utm_campaign=Private. В наведеній статті стверджується про так зване «вчинення» нашим підприємством корупційного діяння, внаслідок якого (дослівно згідно з текстом оригіналу статті): *«група компаній «Трансінвестсервіс» наживалась за счет государства»*.

Такі твердження є такими, що не відповідають дійсності, у зв'язку з чим вважаємо їх такими, що палять ділову репутацію нашого підприємства та завдають значної моральної шкоди.

У зв'язку з викладенням вищезазначеної статті та відповідно до ст.30 і ст.31 Закону України «Про інформацію», ст.23, ст.94, ст.201, ст.299 Цивільного кодексу України, а також з метою захисту ділової репутації нашого підприємства та морських терміналів «ТІС», повністю спростовуємо викладені в такій статті дані щодо так званого «вчинення» нашим підприємством корупційного діяння, внаслідок якого (дослівно згідно з текстом оригіналу статті): *«група компаній «Трансінвестсервіс» наживалась за счет государства»* як такі, що в жодній мірі не відповідають дійсним обставинам та в повній мірі суперечать положенням чинного законодавства України, що стало наслідком їх (тверджень в статті) здійснення без врахування положень законодавства України, що діяло до та після прийняття Закону України «Про морські порти».

ТОВ «ТІС» вважає таку заяву спробою компрометувати наше підприємство та таким, що принижує ділову репутацію ТОВ «ТІС» та терміналів «ТІС», надійність якої підтверджується високими виробничими досягненнями у сфері портового бізнесу та цінністю серед наших ділових зв'язків з ТОВ «ТІС» та терміналами «ТІС». З урахуванням вищезазначеного зауважуємо про наступне:

1. Щодо невідповідності положенням законодавства України, названих вище звинувачень нас щодо участі в корупції:

При здійсненні вищенаведених тверджень, поза увагою були залишені приписи абз.3 ч.4 ст.22 Закону України «Про морські порти України» *«корабельний збір справляється на користь користувача портової акваторії, а також власника операційної акваторії причалу (причалів), збудованої до набрання чинності цим Законом»*. Наведене відображено також і в п.1.2. Порядку справляння та розміри ставок портових зборів, затвердженого наказом Міністерства інфраструктури України від 27.05.2013р. №316. Таким чином, Закон вимагає надати власнику операційної акваторії причалу право на отримання корабельного збору, як плати за використання суднами створеного саме ним (без участі адміністрації морських портів) активу.

Відтак, корабельний збір стягується з суден, що заходять у порт для виконання вантажних операцій. В свою чергу вантажні операції з судном виконуються у створеній для цього операційних акваторіях відповідного причалу. Отже, корабельний збір стягується з суден за використання операційних акваторій причалу та має бути використаний суб'єктом, що його стягує, виключно за цільовими напрямками (ч.6 ст.22 Закону) – на обслуговування та розвиток такої акваторії, а не на будь-які інші цілі.

Відповідно до п.1 ст.1 та п.1 ч.1 ст.15 Закону України «Про морські порти України», на адміністрацію морських портів покладено обов'язок щодо утримання об'єктів лише державного майна. Таким чином, з урахуванням цільового використання портових зборів (ч.6 ст.22 Закону), справляти портові збори Адміністрація морських портів України може

ТРАНСІНВЕСТСЕРВІС
общество с ограниченной
ответственностью с
иностранными инвестициями
ЕГРПОУ 22447500

Чапаева 50, с. Визирка
Одесская обл. 67543 Украина
☎ +38 0482 300 711
☎ +38 0482 300 735
✉ info@tis.ua

лише при використанні того державного майна (в тому числі операційних акваторій), яке вона утримує, а отже й кошти (портові збори) мають справлятися лише за користування таким державним майном. До такого державного майна операційна акваторія причалів №№19-22 не відносяться, а отже й кошти (портові збори) для її утримання такого майна не може стягувати адміністрація морських портів, оскільки її функцією ДП «АМПУ» не є утримання майна приватної форми власності.

До того ж, Адміністрація морських портів України (з часу створення нами операційної акваторії причалів №№18-22) одноособово отримувала в повному обсязі кошти від корабельного збору з суден, що сплачують корабельний збір за використання приватних операційних акваторій причалів №№18-22, не дивлячись на той факт, що вона не була створена Адміністрацією (чи ДП «Морський торговельний порт «Южний») та не утримує їх на своєму балансі.

З часу створення операційних акваторій причалів №№18-22 утримання таких акваторій здійснювалось за власний кошт приватних інвесторів, які створили такі операційні акваторії. Хоча за вимогами наведеної ч.6 ст.22 Закону, фінансування таких витрат мало здійснюватися саме за рахунок корабельного збору. В той же час, ДП «Адміністрація морських портів України», хоч і отримує корабельний збір від суден, що оброблюються саме у наших причалів, витрати на утримання / поліпшення / реконструкцію операційних акваторій – не несе.

На даний час, частина корабельного збору, яка стягується нашим підприємством, справляється виключно відповідно до цільового призначення такого портового збору, з якого сплачуються відповідні податки до державного бюджету України.

Створення операційної акваторії причалів не призводить її до недоотримання державним бюджетом грошових коштів від стягнення корабельного збору, оскільки відповідно до Бюджетного кодексу України корабельний збір не перераховується до державного бюджету України.

Крім того, зауважуємо на тому, що незалежно від того, хто саме справляє портовий збір (в тому числі й корабельний) кошти від справляння таких зборів мають бути використані виключно за цільовим призначенням (утримання операційної акваторії), а не на власний розсуд стягувача, в тому числі для перерахування до державного бюджету (окрім адміністративного збору, який приватними власниками не стягується і якого не стосується наказ Міністерства від 24.07.2015р. №281 щодо реалізації положень абз.3 ч.4 ст.22 Закону України «Про морські порти України»).

Важливим при цьому є й те, що використання коштів не за цільовим призначенням тягне за собою накладення штрафу в розмірі 200% від використаних за нецільовим призначенням грошових коштів, отриманих від справляння корабельного збору.

Таким чином, незалежно від того, яке саме підприємство (державне чи приватне) стягує корабельний збір, в будь-якому випадку такий збір може бути використаний лише на утримання / поліпшення / модернізацію операційної акваторії, а не на жодні інші цілі. Відтак, справляння корабельного приватними інвесторами, які створили операційну акваторію не лише зумовлено вимогами абз.3 ч.4 ст.22 Закону України «Про морські порти України», а й не призведе до втрати будь-яких коштів, оскільки такі кошти від корабельного збору можуть бути використані лише на ті ж самі цілі, що і при стягненні такого портового збору державним підприємством в силу вимог ч.1 та ч.6 ст.22 Закону України «Про морські порти України».

Завдяки створеним приватним інвесторам операційних акваторій, глибиною 15 метрів державні підприємства (ДП «Морський торговельний порт «Южний» та ДП «Адміністрація морських портів України»), не інвестувавши жодної гривні у створенні та утримання операційних акваторій причалів №№18-22, отримали більше 207 мільйонів доларів США від стягнення портових зборів із суден, що обслуговувались саме біля причалів №№18-22. Наведене є безпідставним збагаченням, про що й було зазначено в постанові Одеського апеляційного господарського суду від 09.09.2010р. у справі №15/05-09-203.

При цьому, ми жодним чином не заявляємо будь-яких прав щодо відведеної акваторії морського порту, а лише зауважуємо на тому, що операційні акваторії причалів (слід відрізнити від акваторії морського порту), саме як гідротехнічні споруди, а не водний об'єкт яким є акваторія морського порту, є спорудами що була створена нами, а відтак належить особі (тобто нам), за кошти якої були створені такі операційні акваторії. Належність нам операційних акваторій, підтверджується також й постановою Одеського апеляційного господарського суду від 09.09.2010р. у справі №15/06-09-203, що містить преюдиціальні факти про належність нам створених операційних акваторій причалів.

Відтак, глибоко переконані, що реалізація положень абз.3 ч.4 ст.22 Закону України «Про морські порти України» та прийняття наказу Міністерства інфраструктури України від 24.07.2015р. №281 «Про внесення змін до наказу Міністерства інфраструктури України від 27 травня 2013 року №316», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28.08.2015р. за №1037/27482, покликане не лише на

забезпечення відповідності підзаконним нормативно правових актів діючому Закону України «Про морські порти України», а й сприяє захисту залучених інвестицій та забезпечує існування в країні сприятливого інвестиційного клімату.

2. Щодо створення операційних акваторій причалів №№18-22 в морському порту «Южний» за кошти приватних інвесторів:

Операційна акваторія причалів №№19-22 була збудована та введена в експлуатацію, відповідно до діючого на той час положень чинного законодавства України, за кошти ТОВ «ТІС-КТ», у зв'язку з чим наше підприємство набуло у приватну власність зазначену операційну акваторію згідно з вимогами ч.5 ст.23 Закону України «Про морські порти України» та ст.331 і ст.876 Цивільного кодексу України (далі – «ЦК України»), що підтверджується доданими до цього листа Актами державної приймальної комісії про прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом об'єкту, Актом готовності об'єкта до експлуатації, свідоцтвом про відповідність збудованого об'єкта проектній документації, вимогам державних стандартів, будівельних норм і правил та актами готовності об'єкта до експлуатації.

Для створення операційної акваторії причалів №№19-22 нами були отримані всі необхідні дозвільні та погоджувальні документи, що вимагались чинним законодавством на час їх створення, в тому числі ті, що видані Міністерством транспорту та зв'язку України (відповідно до ст.12 Кодексу торговельного мореплавства України), Мінприроди України (відповідно до Порядку видачі дозволів на проведення робіт на землях водного фонду, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.07.2005р. №557), територіальними органами Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства (відповідно до Порядку видачі дозволів на проведення робіт на землях водного фонду, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.07.2005р. №557 та Законів України «Про планування і забудову територій» та «Про регулювання містобудівної діяльності»), управлінням земельних ресурсів та іншими уповноваженими державними органами.

Відтак, вищевикладене свідчить не лише про створенні операційних акваторій згідно з вимогами законодавства, а й наявність у наших Товариств права на справляння корабельного збору з метою подальшого його використання виключно за цільовим призначенням. Наведене не позбавляє й ДП «Адміністрація морських портів України» справляти корабельний збір відповідно до п.2.10. та п.2.11 Порядку справляння та розміри ставок портових зборів, затвердженого наказом Міністерства інфраструктури України від 27.05.2013р. №316, оскільки такий Порядком не передбачає встановлення жодних преференцій жодному суб'єкту, що діє в акваторії порту. Виключна мета зазначених змін (доповненими п.2.10 та п.2.11) – це приведення відносин у відповідність до вимог Закону та припинення багаторічних порушень щодо прав приватних інвесторів.

Свідченням наявності права приватного власника операційної акваторії причалів на кошти від корабельного збору підтверджується й тим, що наявність у особи на праві власності певної речі призводить до виникнення у такої особи обов'язку щодо утримання такої речі (операційної акваторії), у зв'язку із законодавчо закріпленим обов'язком власника нести тягар утримання майна (ст.322 ЦК України). Такі витрати (на утримання операційної акваторії) не повинен нести самостійно власник такої речі, оскільки законодавчо встановлено, що джерелом коштів на утримання акваторії (в тому числі операційної) є саме справляння корабельного збору.

Спеціальними нормами ч.5 ст.23 Закону України «Про морські порти України», розділ V якого покликаний врегулювати й майнові відносини у морському порту, чітко визначено, що «новостворені гідротехнічні споруди, збудовані за рахунок приватних коштів, є об'єктами приватної власності». Абзац 2 ч.2 ст.23 Закону також передбачає, що «створені після набрання чинності ним Законом стратегічні об'єкти портової інфраструктури є об'єктами державної власності, крім випадку, передбаченого частиною п'ятою цієї статті».

Підтвердженням можливості набуття у приватну власність операційної акваторії причалів шляхом її створення, є також і абз.3 ч.4 ст.22 ЗУ «Про морські порти України», оскільки наведена норма Закону, встановлюючи право власників операційної акваторії на справляння корабельного збору, тим самим визнає факт наявності таких власників, а отже й можливість набуття у приватну власність операційну акваторію.

Відповідно до ст.8 Конституції України «в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй. Норми Конституції України є нормами прямої дії». З урахуванням вищенаведених приписів ст.8 Конституції України відзначаємо, що згідно зі ст.13 Конституції України «земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктами права власності Українського народу. Держава забезпечує захист

прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальну спрямованість економіки. Усі суб'єкти права власності рівні перед законом».

При цьому, слід зауважити на тому, що норми Конституції України є нормами прямої дії та мають найвищу юридичну силу, в силу чого всі інші нормативні правові акти мають відповідати Конституції України, в тому числі й положення ст.5 та ст.6 Водного кодексу України (які з урахуванням ст.1 Кодексу визначають, що об'єктами права власності Українського народу є й штучно створені водні об'єкти, що не відповідає зазначеній вище ст.13 Конституції України), а в разі невідповідності таких норм положенням Конституції України, приписи Основного закону підлягають застосуванню з огляду на їх найвищу юридичну силу (ст.8 Конституції України).

До того ж, питання власності регулюються виключно положенням Цивільного кодексу України (далі – «ЦК України»), відповідно до ч.1 ст.324 якого, об'єктами права власності Народу України є «земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктами права власності Українського народу». Таким чином, законодавство України відносить до об'єктів права власності Українського народу лише природні ресурси, до яких створена нами операційна акваторія не належить (відповідно до ст.13 Конституції України та ст.324 ЦК України), оскільки є штучно створеною гідротехнічною спорудою (а не водним об'єктом) та збудованою виключно за кошти приватного інвестора, без будь-якої участі держави та державних підприємств.

З вищенаведених норм Конституції України та ЦК України слідує, що законодавство України до виключних об'єктів державної власності відносить саме природні водні об'єкти (водна гладь) як природні ресурси, а не гідротехнічні об'єкти, яким є штучно створена операційна акваторія причалів №19-22 у вигляді підводного котловану. Таким чином, відповідно до ст.13 Конституції України та ч.1 ст.324 Конституції України чітко передбачають, що об'єкти права власності Українського народу становлять лише природні ресурси. В свою чергу, операційна акваторія не відноситься до такої категорії майна, оскільки вона не є природним об'єктом, так само як і операційна акваторія не є ресурсом, оскільки є штучно створеною гідротехнічною спорудою, а не природним ресурсом.

Наведене відображено перш за все у спеціальних нормах Закону України «Про морські порти України». Так, правовий режим операційної акваторії причалу слід відрізнити від правового режиму акваторії морського порту. Згідно зі ст.1 Закону України «Про морські порти України:

- акваторією морського порту є «визначена межами частина водного об'єкта (об'єктів), крім судового ходу, призначена для безпечного підходу, маневрування, стоянки і відходу суден» (п.2 ст.1 Закону);
- операційною акваторією причалу (причалів) є «гідротехнічна споруда в межах портової акваторії призначена для безпечного підходу суден до причалу та відходу від причалів, маневрування суден під час здійснення швартових операцій, а також маневрування суден між причалами» (п.10. ст.1 Закону).

Визначення акваторії порту саме як гідротехнічної споруди визначено й в ст.1 Водного кодексу, відповідно до якої гідротехнічними спорудами є «інженерно-технічні споруди (портова акваторія, причали, пірси, інші види причальних споруд, молі, дамби, хвильоломи, інші берегозахисні споруди, підводні споруди штучного та природного походження, у тому числі канали, операційні акваторії причалів, якірні стоянки), розташовані в межах території та акваторії морського порту і призначені для забезпечення безпеки мореплавства, маневрування та стоянки суден».

З викладеного слідує, що операційна акваторія є гідротехнічною спорудою (п.4 ст.1 Закону та п.1.1. Правил технічної експлуатації портових гідротехнічних споруд, затверджених наказом Міністерства транспорту та зв'язку України від 27.05.2005р. №257) у вигляді підводного котловану (а не частини водно об'єкту), на відміну від акваторії порту, яка є частиною водного об'єкту, тобто водною гладдю, що і є виключною державною власністю в силу положень ст.324 ЦК України. Відтак, операційна акваторія причалу не є виключним об'єктом державної власності в силу положень ст.324 ЦК України.

Пунктом 14 ст.1 Закону України «Про морські порти України» встановлено, що стратегічними об'єктами портової інфраструктури є «об'єкти права державної власності - гідротехнічні споруди, об'єкти портової інфраструктури загального користування, засоби навігаційного обладнання та інші об'єкти навігаційно-гідрографічного забезпечення морських шляхів, системи управління рухом суден». При цьому, пунктом 9 ст.1 Закону передбачено, що об'єктами портової інфраструктури загального користування, а отже й стратегічними об'єктами портової інфраструктури, є «акваторія, залізничні та автомобільні під'їзні шляхи (до першого розгалуження за межами території порту), лінії зв'язку, засоби тепло-, газо-, водо- та електропостачання, інженерні комунікації, інші об'єкти, що забезпечують діяльність двох і більше суб'єктів господарювання у морському порту».

Отже, як слідує з положень п.9 та п.14 ст.1 Закону України «Про морські порти України», стратегічним об'єктом портової інфраструктури є акваторія морського порту, а отже таким стратегічним

об'єктом є водний об'єкт (шар води), якою є портова акваторія, а не операційна акваторія, яка є гідротехнічною спорудою, а не водним об'єктом, тим більше природним. Наведене узгоджується і зі ст.324 ЦК України, лише норми якого регулюють питання власності.

3. Стосовно протиправності кримінального розслідування:

Повідомляємо, що відповідно до п.3 ч.1 ст.24 Закону України «Про Службу безпеки України» «Служба безпеки України відповідно до своїх основних завдань зобов'язана ... 3) виявляти, припиняти та розкривати кримінальні правопорушення, розслідування яких віднесено законодавством до компетенції Служби безпеки України, проводити їх досудове розслідування».

Однак, враховуючи приписи ч.2 ст.19 Конституції України, перш за все, слід відзначити про те, що відповідно до ч.2 ст.216 КПК України злочини, що передбачені ст.191 КК України, не є такими, які підслідні органам безпеки. Відповідно до ч.1 ст.216 КПК України, з урахуванням того, що за умовами ч.5 наведеної статті детективам Національного антикорупційного бюро України не підслідні справи за ст.191 КК України, кримінальні правопорушення, передбачені ч.5 ст.191 КК України, є такими, що підслідні органам Національної поліції, а не СБУ.

До того ж, згідно з ч.1 та ч.4 ст.218 КПК України «досудове розслідування здійснюється слідчим того органу досудового розслідування, під юрисдикцією якого знаходиться місце вчинення кримінального правопорушення. На початку розслідування слідчий перевіряє наявність вже розпочатих досудових розслідувань щодо того ж кримінального правопорушення. У разі якщо буде встановлено, що іншим слідчим органу досудового розслідування або слідчим іншого органу досудового розслідування розпочато кримінальне провадження щодо того ж кримінального правопорушення, слідчий передає слідчому, який здійснює досудове розслідування, наявні у нього матеріали та відомості, повідомляє про це прокурора, потерпілого або заявника та вносить відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань».

Більше того, звертаємо увагу на те, що за ч.5 ст.191 КК України, досудове розслідування за якою в порушення ст.216 КПК України здійснюється Головним слідчим управлінням СБУ, кваліфікуються саме ті кримінальні правопорушення, що були виражені в «привласненні чи розтрата чужого майна, яке було ввірене особі чи перебувало в її віданні», а також в «привласненні, розтраті або заволодінні чужим майном шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем».

По-перше, в даному випадку перш за все відсутній суб'єкт привласнення, а саме жоден з працівників нашого підприємства не є службовою особою у розумінні КК України, відповідно до якого такими особами, є «особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також обіймають постійно чи тимчасово в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на державних чи комунальних підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється повноважним органом державної влади, органом місцевого самоврядування, центральним органом державного управління із спеціальним статусом, повноважним органом чи повноважною особою підприємства, установи, організації, судом або законом».

По-друге, не має місце в даному випадку й суб'єкта привласнення, а саме особи, якій майно було ввірене чи у віданні якої воно перебувало. Вкотре зауважуємо, що операційна акваторія причалу була створена та введена в експлуатацію нами за кошти нашого підприємства (як правонаступника ТОВ «ТІС»), згідно з вимогами діючого на той час законодавства України, шляхом проведення днопоглиблювальних робіт. Окрім того, з боку органів державної влади були надані всі необхідні дозволи та погодження, передбачені чинним на той час законодавством України, у зв'язку з чим нами було створено та набуто у власність гідротехнічну споруду (згідно з ч.5 ст.23 Закону України «Про морські порти України» та ст.331 і ст.876 Цивільного кодексу України), а не водним об'єктом у розумінні за ст.13 Конституції України та ст.324 Цивільного кодексу України.

Таким чином, з урахуванням вищевикладеного слідством було невірно кваліфіковано дії підприємства, зі створення нами за власний кошт операційної акваторії причалу, як злочин (тим більше передбачений ч.5 ст.191 КК України), з порушенням встановленої підслідності (ч.1 та ч.2 ст.216 КПК України) та територіальності проведення досудового розслідування (ч.1 та ч.4 ст.218 КПК України). Наведене підтверджується постановою СУ ГУ Національної поліції в Одеській області від 21.12.2015р. про закриття кримінального провадження, відповідно до якої в ході слідства було встановлено відсутність події та складу злочину.

Відтак, СБУ не вправі проводити розслідування за кримінальним провадженням за фактом вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч.5 ст.191 КК України. З огляду на наведене є протиправним як винесення ухвала слідчого судді Шевченківського районного суду м.Київ від 19.09.2016р. (справа №761/33117/16-к, провадження №1-кв/761/20267/2016) Трубікова А.В. так і проведення перевірки

нашого підприємства з боку Державної екологічної інспекції Північно-Західного регіону Чорного моря, про що ми вимушені повідомити Національне антикорупційне бюро України.

Наше підприємство вважає такі дії такими, що нанесе непоправимі збитки інтересам держави і значно погіршує інвестиційний клімат в країні. Такі дії є обурливими для нас, як для підприємства, що власний коштом створило операційну акваторію, від використання якої державні підприємства (у вигляді справляння портових зборів) та державний бюджет України (у вигляді справляння податків від здійснення діяльності за допомогою створеної операційної акваторії шляхом надання послуг з перевалки вантажів) отримали значні грошові надходження і продовжують їх отримувати, у відповідь на що, замість подяки та створення сприятливих умов для подальшого розвитку і залучення додаткових інвестицій, відкриваються кримінальні провадження за надуманими підставами, що не витримують жодної критики. При цьому, представники органів влади, які утримуються та отримують зарплатню за рахунок платників податків таких як наше підприємство, створюють штучні непрапомірні перепони таким платниками податків, зокрема нашому підприємству.

Враховуючи вищевикладене, просимо опублікувати спростування публікації на веб-сторінці видання на Вашому сайті статті («СБУ РАССЛЕДУЕТ АФЕРУ МИНИНФРАСТРУКТУРЫ И «ТИС» В ПОРТУ ЮЖНЫЙ») розміщеної за веб-посиланням - https://368.media/2016/10/28/sbu-rassleduet-afery-mininfrastruktury-i-tis-v-portu-yuzhnyi/?utm_source=Viber&utm_medium=Chat&utm_campaign=Private задля недопущення порушень ст.30 і ст.31 Закону України «Про інформацію», ст.23, ст.94, ст.201, ст.299 Цивільного кодексу України та порушення прав нашого підприємства та морських терміналів «ТІС».

При цьому, слід враховувати, що згідно із ч.1 ст.31 Закону України «Про інформацію» «у разі якщо порушення права на свободу інформації особі завдано матеріальної чи моральної шкоди, вона має право на її відшкодування за рішенням суду». Відповідно до п.4 ч.2 ст.23 Цивільного кодексу України (далі – «ЦК України») «моральна шкода полягає: ... у приниженні честі та гідності фізичної особи, а також ділової репутації фізичної або юридичної особи». Статтею 94 ЦК України встановлено що «юридична особа має право на недоторканність її ділової репутації, на таємницю кореспонденції, на інформацію та інші особисті немайнові права, які можуть їй належати». Особистими немайновими благами, які охороняються цивільним законодавством, є в тому числі: здоров'я, життя; честь, гідність і ділова репутація та інш. (ст.201 ЦК України).

Відповідно до ст.277 ЦК України «особа, особисті немайнові права якої порушено внаслідок поширення про неї та (або) членів її сім'ї недостовірної інформації, має право на відповідь, а також на спростування цієї інформації». Спростування недостовірної інформації здійснюється особою, яка поширила інформацію. Фізична особа, особисті немайнові права якої порушено у друкованих або інших засобах масової інформації, має право на відповідь, а також на спростування недостовірної інформації у тому ж засобі масової інформації в порядку, встановленому законом. Спростування недостовірної інформації здійснюється незалежно від вини особи, яка її поширила. Спростування недостовірної інформації здійснюється у такий же спосіб, у який вона була поширена».

Негативна інформація, поширена про особу, вважається недостовірною, якщо особа, яка її поширила, не доведе протилежного (презумпція добропорядності). Негативною слід вважати інформацію, в якій стверджується про порушення особою, зокрема, норм чинного законодавства і яка, на думку позивача, порушує його право на повагу до гідності, честі чи ділової репутації (ухвала Верховного Суду України від 20.10.2010р. у справі №6-21843св09).

Як роз'яснив Пленум Верховного Суду України у п.15 постанови від 27.02.2009 року №1 «Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи» під поширенням інформації слід розуміти: опублікування її у пресі, передання по радіо, телебаченню чи з використанням інших засобів масової інформації; поширення в мережі Інтернет.

Додаток:

1. Належним чином засвідчена копія Акту державної приймальної комісії про прийняття в експлуатацію закінченого будівництва об'єкту від 14.03.2008р.;
2. Належним чином засвідчена копія Акту державної приймальної комісії про прийняття в експлуатацію закінченого будівництва об'єкту від 14.03.2008р.;
3. Належним чином засвідчена копія Акту готовності об'єкта к експлуатації № 280 от 20.05.2009г.;
4. Належним чином засвідчена копія Листа 4/27-6-141/П від 30.06.2005р. від Міністерства транспорту та зв'язку України;
5. Належним чином засвідчена копія Листа № 5/8-13204 від 10.11.2005р. від Державного департаменту морського і річкового транспорту Міністерства транспорту та зв'язку України;
6. Належним чином засвідчена копія Листа № ПІ9-05-658 від 19.08.2005р. від Одеського обласного головного управління земельних ресурсів Державного комітету України по земельних ресурсах;

7. *Належним чином засвідчена копія Листа № 01/18.26-254 від 23.03.2005р. від Державної морської інспекції з безпеки судноплавства Головної державної інспекції України з безпеки судноплавства Міністерства транспорту та зв'язку України;*
8. *Належним чином засвідчена копія Листа № ТО-22.2/639 від 14.10.2005р. від МТП Южний Міністерства транспорту та зв'язку України;*
9. *Належним чином засвідчена копія Листа № ПН-12.1/53 від 14.03.2005р. від Капітана МТП Южний;*
10. *Належним чином засвідчена копія Дозволу на виконання будівельних робіт № 249 від 25.03.2009р. від Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю в Одеській області;*
11. *Належним чином засвідчена копія Дозволу на виконання будівельних робіт № 34 від 19.07.2007р. від Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю Одеської облдержадміністрації;*
12. *Належним чином засвідчена копія Листа № 01/18.26-254 від 23.03.2005р. від Державної морської інспекції з безпеки судноплавства Головної державної інспекції України з безпеки судноплавства Міністерства транспорту та зв'язку України;*
13. *Належним чином засвідчена копія Листа № ТО-22.2/639 від 14.10.2005р. від МТП Южний Міністерства транспорту та зв'язку України;*
14. *Належним чином засвідчена копія Листа № 256 від 14.07.2004р. від Укрінвестекспертиза Одеської обласної служби Української державної інвестиційної експертизи Державного комітету України з будівництва та архітектури;*
15. *Належним чином засвідчена копія Листа № 02/6-608 від 15.07.2004р. від Управління містобудування та архітектури Одеської обласної державної адміністрації;*
16. *Належним чином засвідчена копія Висновку щодо заходів із забезпечення безпеки мореплавства, передбачених техніко-економічними обґрунтуваннями інвестицій будівництва причалів №№19-23 на акваторії МТП «Южний» (Малій Аджалицький лиман), розробленими проектно-вишукувальним конструкторсько-технологічним інститутом річкового транспорту «Річтранспроєкт» від 28.05.2005р. Головної державної інспекції України з безпеки судноплавства (Держфлотінспекція України) Міністерства транспорту та зв'язку України;*
17. *Належним чином засвідчена копія Листа № ПН-12.1/53 від 14.03.2005р. від Капітана МТП Южний;*
18. *Належним чином засвідчена копія Висновку по техніко-економічному обґрунтуванню (ТЕО) інвестицій на будівництво комплексу по перевантаженню та зберіганню вантажів на 21,22,23 причалах (гідротехнічні споруди) на акваторії Малого Аджалицького (Григорівського) лиману Одеської області № 02/6-841 від 22.10.2004р. Управління містобудування та архітектури Одеської обласної державної адміністрації;*
19. *Належним чином засвідчена копія Листа № 3732/05 від 18.06.2008р. Державної екологічної інспекції з охорони довкілля північно-західного регіону Чорного моря. Міністерство охорони навколишнього природного середовища України;*
20. *Належним чином засвідчена копія Листа № 07/05 від 08.01.2008р. Державної екологічної інспекції з охорони довкілля північно-західного регіону Чорного моря. Міністерство охорони навколишнього природного середовища України;*
21. *Належним чином засвідчена копія Листа № 306/05 від 08.02.2007р. Державної екологічної інспекції з охорони довкілля північно-західного регіону Чорного моря. Міністерство охорони навколишнього природного середовища України;*
22. *Належним чином засвідчена копія Листа № 1854/05 від 08.09.2006р. Державної екологічної інспекції з охорони довкілля північно-західного регіону Чорного моря. Міністерство охорони навколишнього природного середовища України;*
23. *Належним чином засвідчена копія Листа № 2576/05 від 12.12.2006р. Державної екологічної інспекції з охорони довкілля північно-західного регіону Чорного моря. Міністерство охорони навколишнього природного середовища України;*
24. *Належним чином засвідчена копія Листа № 773/05 від 17.04.2006р. Державної екологічної інспекції з охорони довкілля північно-західного регіону Чорного моря. Міністерство охорони навколишнього природного середовища України;*
25. *Належним чином засвідчена копія Листа № 2309/05 від 21.09.2005р. Державної екологічної інспекції з охорони довкілля північно-західного регіону Чорного моря. Міністерство охорони навколишнього природного середовища України;*
26. *Належним чином засвідчена копія Листа №763 від 24.02.2014 від ДП «АМПУ» Міністерство Інфраструктури України;*
27. *Належним чином засвідчена копія Листа №4233 від 23.10.2014 від ДП «АМПУ» Міністерство Інфраструктури України;*
28. *Належним чином засвідчена копія Довідки про включення ГТС до бази даних гідротехнічних споруд № СР-105-4-108-14 від 20.10.2014р. від Регістра судноплавства України;*
29. *Належним чином засвідчена копія Свідоцтва про придатність гідротехнічної споруди до експлуатації № СР-105-4-110-14 від 20.10.2014р. від Регістра судноплавства України.;*
30. *Належним чином засвідчена копія Акту державної приймальної комісії про прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом об'єкту від 05.03.2007 р.;*
31. *Належним чином засвідчена копія листа №1564/05 від 01.07.05р. Державної Екологічної інспекції з охорони довкілля Північно-Західного регіону Чорного моря;*
32. *Належним чином засвідчена копія листа №773/05 від 17.04.06р. Державної Екологічної інспекції з охорони довкілля Північно-Західного регіону Чорного моря;*

33. Належним чином засвідчена копія листа №2576/05 від 12.12.06р. Державної Екологічної інспекції з охорони довкілля Північно-Західного регіону Чорного моря;
34. Належним чином засвідчена копія листа №306/05 від 08.02.07р. Державної Екологічної інспекції з охорони довкілля Північно-Західного регіону Чорного моря;
35. Належним чином засвідчена копія листа №3732/05 від 18.06.08р. Державної Екологічної інспекції з охорони довкілля Північно-Західного регіону Чорного моря;
36. Належним чином засвідчена копія листа №01/1826-1740 від 03.03.05р. Державної морської інспекції з безпеки судноплавства;
37. Належним чином засвідчена копія листа №ПН-12/48 від 03.03.05р. Капітана морського порту «Южний»;
38. Належним чином засвідчена копія листа №ПН-12/48 від 03.03.05р. Капітана морського порту «Южний»;
39. Належним чином засвідчена копія листа №4/35-05-1-2014 від 02.06.05р. Міністерства транспорту та зв'язку України;
40. Належним чином засвідчена копія листа №ТО-22.2/639 від 14.10.05р. ДП «Морський торговельний порт «Южний»;
41. Належним чином засвідчена копія Висновку від 14.04.05 р. Держфлотінспекції України;
42. Належним чином засвідчена копія Висновку про техніко-економічному обґрунтуванню інвестицій №02/6-157 від 02.03.04 «Управління містобудування і архітектури»;
43. Належним чином засвідчена копія Висновку №250/05 від 06.02.04р. державної екологічної експертизи;
44. Належним чином засвідчена копія Дозволу на виконання будівельних робіт № 3 від 31.01.2003 р. Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю;
45. Належним чином засвідчена копія Дозволу на виконання будівельних робіт № 11 від 04.03.2004 р. Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю;
46. Належним чином засвідчена копія Комплексного експертного висновку «Укрінвестекспертизи» №56 від 17.02.2004р.;
47. Належним чином засвідчена копія листа №2905-658 від 19.08.05р. Одеського обласного головного управління земельних ресурсів;
48. Належним чином засвідчена копія Комплексного експертного висновку «Укрінвестекспертизи» №273 від 25.11.2002 р.;
49. Належним чином засвідчена копія рішення Президії Комітету районної ради Одеської області про погодження проведення капітальних днопоглиблювальних робіт ТОВ «Трансінвестсервіс» від 18.08.2005р. №105-ПР;
50. Належним чином засвідчена копія листа №1342 від 11.06.03р. «Державна Інспекція Охорони Чорного моря»;
51. Належним чином засвідчена копія листа №ПН-12.2/67 від 14.03.06р. Капітан морського порту «Южний»;
52. Належним чином засвідчена копія листа ДП «Морський торговельний порт «Южний» від 14.03.2008р. №ЗГ-4.3/23;
53. Належним чином засвідчена копія листа №15-КБ/44 від 29.04.05р. Морський Торговельний Порт Южний;
54. Належним чином засвідчена копія листа №1111 від 18.03.14р. Адміністрація Морських портів України;
55. Належним чином засвідчена копія Свідоцтва про придатність гідротехнічної споруди до експлуатації № СП -105 -4-038-14 від 18.02.14р.;
56. Належним чином засвідчена копія листа №5/8-13204 від 10.11.05 Державного Департаменту морського і річкового транспорту;
57. Належним чином засвідчена копія Довідки «Регістра Судноплавства України» про включення ГТС до бази даних гідротехнічних споруд № СР-105-4-040-14 від 18.02.14 р.

**Генеральний директор
ТОВ «ГІС»**

А.О. Ставніцер